

5.7.2006

Ian Watson

Odebírání případu:

v hom. je předsudek, že určitému typu pacienta odpovídá jeden lék. On o tom přesvědčen není. Kdyby policie vyšetřovala případ a měla pět svědků, každý by vypovídal jinak, získala by pět různých popisů. Všechny pravdivé. Vkládáme do toho subjektivitu. Dobrá zpráva je, že každé homeopatické pojetí případu je správné.

živý případ: dítě Renaty.

Renata bude referovat o případu, její pohled bude jistě pravdivý, bude ovlivněn jejím pohledem – bude ale plnohodnotný.

přihlásila případ na kraji zimy, kdy byly velké problémy. Teď už je syn (5 let) celkem v pořádku.

chronologie: - spontánní porod, ve třetím týdnu po porodu zjistili laktační psychózu, ambulantně hosp. na psychiatrii půl roku (lakt. psych ale asi měla už od začátku), pak Martin pylorosteróza (?) – sval, který popohání potravu z žaludku do střev. Mají to jen kluci narození na jaře a na podzim. Po třech dnech, co prozvracel ho připravovali na operaci. Pustili ji do nemocnice po týdnu, co měl první dávku jídla – nejedl asi osm dnů. Následovalo období, kdy začal jako mimino vykřikovat ze spaní, řešila, proč má noční můry, ona naznala klidnou noc, začala to homeopaticky řešit ve dvou letech. V těch dvou letech, zánět průdušek, zápal plic, po osmých antibiotikách mu dala acon. CH5, a pak bell. Od té doby neměl žádný zánět průdušek, stále iritované dítě, nesměla ho opustit, musela ho držet za ruku, nesnášel lidi, společnost, hluky, strach ze psů. To jí přivedlo k homeopatovi – 1. lék hyos CH200. Pomohlo tak, že začal se soustředit ráno puzzle, naučil se celého mravenečka, dělal velké pokroky. Vždy mu homeopatie pomohla jen na chvíli. Dostával se do svých stavů. Dostával hodně homeopatie, neví vše. Také Caust200. Kvůli pocitu spravedlnosti, vše muselo být spravedlivé. Nyní nemá problémy se spaním asi půl roku. Před třemi měsíci silné koktání, zakoktávání, zadržávání. Přišli na to, že ve třech letech nedoslýchá. Operace, odstranění nosní mandle. Po dvou měsících jí řekli, že slyší dobře. – to v necelých čtyřech letech (před rokem). Na foniatrii jí řekli, že ty problémy by určitě nezpůsobila jen nosní mandle. Šla na EEG a na biofeedback, měla strach, zda nemá nějaké ložisko v mozku. Zjistili, že levá hemisféra slabší (centrum řeči) a pravá vyspělejší o dva roky. Těhotenství – probíhalo hrozně. Brečela bezdůvodně, že o dítě přijde. Četla hrůzostrašné příběhy, jak se potrací. Měla hrozně silný strach ze psů. Bála se být na ulici a když šla pěšky do obchodu, hrozně se klepala a každý pes štěkal, asi to cítili. Trochu ještě přetrvává strach ze psů. Před těhotenstvím neměla tak silný strach ze psů. Velké nespavosti, které přetrvávaly od té doby. 2-3 hodiny spánku denně a ještě útržkovitě. Na psychiatrii jí řekli, že to je důsledek její minulosti. Myslí si že ano? Ano. Těhotenstvím se jí radikálně změnil život. Dělal na kapitálovém trhu, kde se točí hodně peněz, životní styl chodit do restaurace a tam se uvolnit. Restaurace, opíjení – a vše co s tím souvisí. Nevyspalost, přetažení, věčně unavený, ale na druhé straně zodpovědný – dle vlastních slov. Strachy přepila. Strachy – partnerský. Měla dvě dlouholeté známosti. Vztahy brala velmi povrchně. Poprvé chtěla doopravdy až svého manžela. To mělo vliv na těhotenství a vzniklý pocit nebezpečí ztráty. Černé vlasy má asi od dvaceti let. Někdo jí řekl, že je zimní typ a tak se přebarvila - vizážista. Je ještě něco dalšího, co je důležité? Abstinenci příznaky – kouřila a pila, před těhotenstvím přestala. Co je největším problémem teď ohledně syna. Teď se zlepšil. Ale fixace na ní, vyžaduje pozornost, řeč není plynulá. Syn je tři měsíce na autopatii – a dělá radikální změny.

Doporučení: více pozorujte než poslouchajte. Hlavní je pozorovat chlapce a udělat si vlastní názor kdo to je a co je to za člověka a hledejte souhlasy a rozpory s tím, co říkala matka. Mnoho dětí má určitý typ chování, které vykazují, jen když jsou s matkou. Rys který se týká dítěte a nebo který se týká vztahu s matkou.

Chce sedět s maminkou. 28 září mu bude 5. Nezachytitelný rozhovor s dítětem. Chce malovat a něco namaluje. Matka mu říká, co má namalovat, pak to ruší. Nakreslil loď s plachtou – velmi dobře. Rád tenis a má rád vodu. Rád jí maso. Kuřecí maso. Meloun. Má rád zvířata? Slona. Viděl slona v ZOO. Co je v lese? Veverka. Máš nějaké oblíbené hračky? Rytíře s klackem a mečem. Pořád chce bojovat. Všude mají klacky. Meč teď ale zůstal v Praze. Nyní jsou u babičky. Ta má psa. Bojí se čerta. Řekni o čertovi. Viděl si ho? Kde? Viděl ho v mateřském centru, kam chodili před školkou. Báł se ho a čert ho nehonil. Ve dvou letech ho viděl a dostal šok a museli odejít. Bylo to na Mikuláše. Poprvé začal spát po dávce acon. Zdá se ti něco? Nepamatuje si. Není rád ve tmě. Bojíš se? Spí s rodiči? Chce být pirát. Má pirátskou loď na tričku? Má kamarády? Hrají si na policajty – dle maminky, na čerty dle něho. Má rád psy a nebojí se jich? Chodí do školky a líbí se mu tam. V mateřské školce se ihned pověsil na učitelku a na souseda. Ten ho pak začal až nenávidět, protože ho hodně vysával.

Na přelomu zimy a jara, kdy ho přihlašovala, se vše razantně zhoršilo po calc-p.

Jaké je Vaše pozorování? – maminka vedla hrozný život a byla zodpovědná – to je zajímavá kombinace.

- pozorování se děje teď. Zakopává pravou nohou. Vyrovnanost, veselost chlapce, držel se mámy. Precizně namaloval loď. Líbila se mu tabule. Místo, aby byl stresovaný zajímala ho tabule. Snažil se přizpůsobit matce. Couval za matku při hovoru a čertovi. Když odcházel, držel ruce jako by držel meč – a bránil se. Najde objekt své závislosti. Má rád velké věci – slon, nemusí se ničeho bát.

Pozor na rozdíl mezi pozorováním a spekulací.

Identifikovat klíčová témata.

pokud jde o odloučení a závislosti, je vždy problém v matce – to je normální, teprve později se stává patologií...

závislost/odloučení

strachy/boj/obrana/meč

základní spojovací téma je smrt – souvisí asi s tím, že matka se velmi bála o život dítěte v těhotenství. otisk strachu se promítl asi do Martina

komunikace/řeč

Co víte o psech? – přátelští, v egyptské kultuře znamená pes symbol smrti. Je to strážce podsvětí. Hlava šakala a tělo lidské – Anubis. Pes se v psychice člověka často promítá ve spojení se smrtí. Strach ze psů, fascinace psy...

Měl pacientku, která měla problém se smrtí – vztah k vlkům, sbírala obrázky...

Je vhodné znát symbolické reference.

Podobným mechanismem funguje představa čerta. Barva vlasů.

Někdy stačí vzít jeden aspekt a může se podařit najít dobrý lék

strach – oddělení
strach – tmy, sám

vychází stram – potence je mu lhostejná.

má největší blud, že je v divočině a musí se bránit

příčina opuštění po porodu – etiologie ranného odloučení od matky. Matka matky jí také nechtěla.

silný vztah mezi bell, hyos, stram – i botanicky jedna čeleď – solanaceae. Když jsou to znaky jednoho z těchto léků, ostatní z čeledi pokrývají obvykle další symptomy. Pokud to není úplně pravý lék, je krátkodobý účinek.

Byl v tomto případě i vztek – mlátil hlavou o zeď. Stra se v ordinaci chová někdy velmi klidně.

Když podstoupíme operaci, tělo si to interpretuje jako násilí.

Bojácné typy stra. vypadají jako typ puls. Snadno se mu podá puls a násilná stránka vůbec není vidět.

Je třeba současně pracovat s matkou – to je řešení.

...

Otázka – co ho napadá pro maminku: navrhl by jí, aby pracovala sama na sobě s někým. To, že nyní čeká mimi vynese na povrch ty záležitosti, které se už objevily.

Pro něj je nejdůležitější kritérium, s nímž je předepisující spokojen – co se týká potence.

Matce se při druhém těhotenství vrátily noční děsy, nespavost.

...

Je konstituční lék Martina stra? – ne. Je to lék etiologie po porodu. Dostane se někam jinam, pokud se vyléčí. Je to získaný stav. Stra je vždycky získaný stav a není to konstituční lék. Pod ním bude ještě jeden další obraz léku. Bude se týkat jeho základní charakteristiky.

Homeopatie nemá monopol na léčení. Většina lidí k homeopatovi nepřijde. Je třeba si najít někoho, kdy s ním bude pracovat a komu bude věřit. Musí nastat vztah důvěry a to je léčivý vztah. Nemusí to být homeopat.

Je důležité si uvědomit pravidla. Když chci hrát tenis, tak ne podle pravidel fotbalu.

V každém okamžiku jsou tam dvě hry. Interní, externí. Jak analyzovat, odebírat případ – to je externí forma, která sama o sobě nestačí. Jako u tenisu – technicky dobrý, ale stejně nevyhrává. Je třeba vyvinout něco uvnitř – vnitřní hra homeopatie. Pokud ignorujete vnitřní hru, musí se dát velké úsilí vnější hře. To bude velmi tvrdá práce. Zatímco, když budete vnímat vnitřní a budete se rozvíjet jako lidská bytost, začnou být technické dovednosti méně důležité, protože jako léčící si vyvinete léčivou přítomnost. To neplatí jen pro hom. Přítomnost léčí. Většina z těch co je baví hom. v tom hledá něco pro sebe. Máme plno práce s tím, že hledáme léky pro ostatní, to omezuje naši efektivitu. Jeho specializace je pracovat více s tím interním aspektem. Chtěl by věnovat více času interním aspektům. Ty ostatní už jsme dost probrali.

Kdybyste si chtěli zvolit léčitele pro sebe, co by byla nejdůležitější věc při hledání.

- důvěra, přijetí (je schopen neodsuzovat a neposuzovat)
- rezonance
- porozumění empatie
- vcítění
- pozitivní zkušenosti jiných lidí
- poskytuje prostor pro můj další růst – budu mít větší prostor než teď (napadá mě souvislost mezi působením homeopatie a autopatie – poskytuje autopatie prostor pro další růst nebo má jen „stabilizační“ efekt?)
- spolehlivost
- hloubka osobnosti umožňující mě se rozvinout – podpora mé nezávislosti – ne jako v běžném terapeutickém vztahu

všechna kritéria se jakoby vrací **k důvěře**.

snadná dostupnost služby souvisí se závislostí

Kolik času ze svého studia věnujete rozvoji výše uvedených kritérií? Jsou přítomny, ale musí se rozvíjet.

Pokud mám mít úspěšnou praxi, musím rozvíjet uvedené schopnosti. Je předsudek homeopata, (že musí léčit druhé a ne sebe).

Jeho práce je pomáhat studentům přejít do praxe. Hom. je vlastně velmi jednoduchá. Projektujeme naše problémy do homeopatie a ta se stává těžkou. Nejde o kvantitu informací.

Nebýt závislí na technologii. Být závislí na důvěře.

To, co hledáme u homeopata, hledáme prakticky sami u sebe. Přijmout sám sebe – vnitřní cesta homeopata. To je léčivé samo od sebe.

Když jste v přítomnosti někoho, kdo je milující, důvěryhodný, dochází k uzdravení. Lidé jsou přitahováni k této energii.

Např. když hrajete na hudební nástroj, fotbal, tenis, když nezáleží na tom, zda vyhrajete či ne,

Nejtěžší způsob jak praktikovat hom, je věřit, že je důležité to dělat podle pravidel a já se cítím odpovědný. Energie strachu – stejná energie, jako všechno záleží na tom, abych to udělal dobře. Nikdo za těchto okolností neodvedeme dobrou práci. Tělo se stáhne, nejsme v pohodě, nemůžeme dobře fungovat. Dobrá zpráva, když budeme rozvíjet důvěru sami v sebe, podaří se sejmout tlak, najít vždy ten správný lék. A tak ho najdeme. Lék přijde sám. Není tam žádný boj, není třeba vyvíjet žádné úsilí.

Blud homeopata: když budu pracovat tvrdě, najdu správný lék.

Je však třeba si osvojit technické dovednosti. A věnovat určité úsilí.

Nemáte to v rukou, přiznat si.

Je třeba se řadu věcí naučit a poté si najít svou cestu. To není proces akumulace dalších událostí, ale některé věci se musí opustit. Homeopatické ředění informací ☺

Lze nalézt způsob práce s homeopatií, který je pro nás přirozený. Pocit jednoduchosti a radosti.

Příběh z praxe: před 15 lety, praktikoval 5 let a bral to velmi vážně. Snažil se odebrat úplný případ, doma na něm pracoval, diskutoval s kolegou, nakonec předepsal lék. Dokud měl 1-2 pacienty, tak to šlo. Pak už ne. Pak žena s bolestí hlavy. Jen s tím chtěla pomoci. A on se ptal jako dobrý homeopat na vše. Na konci měl obrovský případ, stránky informací. Na konci se zeptal jak se cítí a ona řekla. Na začátku jsem se cítila dobře, protože jsem měla jediný problém. Teď jich mám mnoho. On přemýšlel, zda způsob, jak případ odebíral, byl léčivý. Zjistil, že 95% času se soustředil na špatné věci, všechno, co se jí v životě nedařilo. Ne strávil čas s tím, co má ráda, co jí dělá radost, její touhy. Rozhodl se změnit, protože odcházela s horším. On měl pocit určité tíhy. – Když se mluví o špatném vzniká tíha a negativní energie. V zájmu zachování vlastního zdraví se musel změnit a vnést rovnováhu do případu. Pokud se soustředíme na problémy, pacient bude předhazovat pořád další a další. To mu ale ani nemusí pomoci. Hom. dává velký důraz na patologii. Na to, co je špatné. Nestačí jen odebrat problém, ale pomoci jim rozvíjet pozitivní kvality a potenciál. Pokud to udělat pro někoho, musím to udělat pro sebe. Důsledkem byl nový proces odebírání případu. Víc si ho užívá. Je si jist, že samo o sobě jde o léčivý proces. – má v sobě potenciál nastolit řešení, aniž by byl podán lék. Když se proces zaměří na negativa, nemůže probíhat léčivý proces.

Stalo se to, že byl velmi nervózní, protože se vzdával něčeho co znal a pohyboval se neznámým směrem, ale věděl, že to musí udělat. U něj to nebyla volba, ale to, že musí. Nejdříve si sepisoval, co ho na té práci baví a naplňuje energií a inspiruje a proti stavěl věci, které ho vysávaly. Nebylo to v rovnováze. Když si to uvědomíte je snazší soustředit se na energii na správné straně. Vesmírný zákon: Na co se soustředíte, to se posílí. Řekl si, že se bude soustředit jen na problémy, se kterými ten člověk přišel. Hovořil o životě, co nabíjí energií, co inspiruje, co máte rád? Toto důležitá součást o součást ozdraveného procesu. Lék nepopisuje to, co jste, ale to, co nejste. Další část konzultace je objevování toho, co jste. To nechceme odejmout. Jiný přístup k roli homeopata. I když hovoří o čem chtějí, stejně to zavede na stejné místo. I když se mluví třeba o kriketu, zavede to k jeho vášním, touhám, problémům, nemocem... Je jedno o čem se mluví, pokud se otevřeme možnosti. U dětí velmi důležité.

Dotaz k případu: kdyby mu nebyl podán akutní lék stra. a byl podán konstituční, zda by mu pomohl stejně.

o: asi by to dopadlo stejně, co je to ale konstituční lék? On tomu rozumí tak, že je to lék pro jeho nejzdravější stav. žádný základní konstituční charakteristický symptom není patologický.

příklad: pracuji na případu, vyjde calc-c. a on při odchodu upadne na schodech – nepodá se calc-c. ale arn. Nebo šok, když ho málem přejede auto: acon. Většina případů ale nepotřebuje lék. Je třeba předepisovat jen na ty věci, které nebyly ukončeny.

Proces léčby a jak jej chápat.

- vrátit zpět do stavu rovnováhy
- nikoli zpět – člověk je jinde než před tím.
- zvýší se osobní svoboda

vyléčením se člověk dostává dál a do jiné, lepší úrovně. (zajímavá myšlenka: zda autopatie může dostat člověka do jiné, lepší úrovně).

V MM jde o to, odstranit, co člověka obtěžuje. Léčení – nelze nastolit celistvost tím, že některé věci odejmeme. Odstraníme negativní symptomy. Zahrnuje to něco, co lze nazvat zvýšená autonomie – mít určitý vlastní směr. Sami si řídíme svůj život. Převzetí větší odpovědnosti za sebe. To je součástí toho, stávat se zdravý. Mnoho lidí, kteří přijdou jako pacienti, je odejmutí věci, která je obtěžuje. Často ale mají další skrytý důvod.

Je třeba je přivést do jejich vlastního středu. Člověk se stává závislý na léku. Aby se opravdu uzdravili, musí dospět do nezávislosti. Musí být nezávislí na homeopatovi a homeopatii. I jejich vztah k procesu se musí změnit. Ze začátku jednáme tak, že léky představují léčbu. Takže vše závisí na tom najít správný lék. Ale potom se náš vztah k lékům mění a my si uvědomujeme důležitost vztahů a ty vnitřní vztahy a kvality o kterých jsme ráno hovořili.

Otázka: představa - dělám praxi v homeopatii. Co je nejhorší věc, která by se mohla přihodit některému z mých pacientů?

- zavedl bych ho do bezvýchodných větších problémů
- co nejhoršího pro mě?
- otfesení sebedůvěry

cokoli, co se stane mému pacientovi má potenciál rezonovat s něčím ve mně. Pokud si to neuvědomím, omezí to efektivitu mé práce.

nejhorší je pocit odpovědnosti a viny

Vlastně nám vůbec nezáleží na tom, co se stane těm ostatním, záleží na tom jen do té míry, do které to může ovlivnit to, jak se já budu cítit.

Jediná věc, které se bojíme je „cítit“ – nechci cítit smutek, odpovědnost, vinu, opuštěnost

Jde o předsudky vůči určitým pocitům.

Jde o odkrývání vlastní vnitřní zranitelnosti. Naše citlivost je to, co k nám přitahuje určité symptomy.

Pokud je tělo v souladu s myslí, řekne ano. Pokud není soulad, i když ústa říkají ano, tak to nefunguje.

Tělo vždycky mluví pravdu (kineziologie)

Pokud cítím nesoulad, tak to reflektuji na pacienta a to je pozvánka aby oni šli do sebe a mohli se pohnout z místa.

Není pravda - tělo se necítí úplně v pohodě. Je důležité rozpoznávat pocity. Našemu tělu se nelíbí, pokud říkáme něco, co není pravda.

Když jdete dovnitř a zjistíte co je pravda, vaše tělo se uvolní.

On se učí sledovat signály těla. Jak u sebe, tak u pacienta. I když na to pacient ještě nepřišel, kde je pravda, on to pozná a může to tomu pacientovi odrazit.

Je třeba znát vlastní emoční citlivost. Když je v nás nějaká náchylnost, je určitá reakce přehnaná. Když je problém se senou rýmou, se zármutkem. Když jiná osoba trpí zármutkem, bude problém s ním pracovat, když já s tím mám problém. Jediná obtíž je, jak já se cítím a to vůbec nemá co dělat s pacientem.

Co s tím?

Když něco cítíme co je intenzivní co s tím děláme?

- potlačení
 - o obvykle vede k depresi
- vyjádřit to - vytlačíme to na někoho, koho máme rádi
 - o obvykle se to vrátí a stejná příčina to spustí znovu

u pacientů s rakovinou prsu: výzkum. Hodnoceny z hlediska, zda vyjadřují nebo potlačují své pocity. Ty, které byly schopny své pocity vyjádřit, byla léčba během 3 měsíců lepší. Pak se to ale obrátilo.

- chovat se, jakoby to nebylo – kouřit, cvičit, pít, běhat, meditovat...
 - o předstírání, že to odešlo

Tělo chce zažívat emoce. Pokud je proces prožíván, emoce se rozplyne. Není to nic dramatického. Většina lidí si nevšimne, že se to děje. To se zjistilo u těch, kteří pracují s traumaty. Např. když zvíře prožije velký šok – první reakce zamrzne, pak se začne třást a pak utekl a konec. Nezůstalo žádné reziduum, nic z traumatu si nenesl dál, kvůli tomu třesu. My máme tu schopnost taky, ale zapomněli jsme to. Máme tendenci se traumatu držet. Pokud ten pocit narůstá, máme tendenci to utlmit, potlačit. Stačí ale pouze uvolnit svaly a uvědomit si to.

Měl hodně pacientů s potlačeným hněvem s možností násilí. Byl tak silný pocit, že se obávali procítnout to. Problém je ten strach z pocitu ne pocit. Tak jako klasický homeopat dával staph. 10M. Po několika dnech oni cítí všechny ty emoce. Lék vyvolá uvolnění emocí. Ale když člověk neví, co s tím, tak se bojí a zatlačí ten pocit dovnitř. Už nechťeli lék. Báli se pocitů, které ten lék vyvolává – nemohli se uzdravit. Uvolnění emoce je základní prvek pro uzdravení.

Prvním předpokladem uvolnění je přijetí – mám tento pocit a je to v pořádku.

Jakmile si uvědomím a přijmu pocity, je to první krok.

Pocity v oblasti břicha – vyhýbání se – zkontrolujte si to sami ve svém těle a kde cítíte napětí.

- obvyklá místa břicho, hrudník, krk – je výstup, tudy se pouští emoce ven (sevření hrdla) (ne prsty, vrcholek hlavy...) Může být i více oblastí, kde je pocit zřetelný.

Aby se mohla emoce uvolnit, je třeba ji lokalizovat na těle.

1. požadavek přijetí
2. požadavek lokalizace a přenést na to místo pozornost

uvědomit si, kde je ten pocit a říci tělu, že je to v pořádku – pak se to uvolní samo. Obvykle se pocítí pocit uvolnění...

3. požadavek když nefungují výše uvedené – homeopatický – tím se pocit ještě posílí
 - a. vytvořit tomu větší prostor – má přirozenou tendenci se potom rozplynout – chce to odejít – ty pocity chtějí odejít. My se ale normálně chováme proti tomu instinktu. To je příčina našeho utrpení.

Transformace do těla, co bylo dříve vztek, je astma, co strach cirhóza...

Skutečné rozpuštění emoce zjistíme to tak, když stejný spouštěč už událost nevyvolá.

Kvůli vlastní citlivosti k danému traumatu si události přitahujeme.

Gestalt terapie (www.gestalt.cz) – vyzoroval, že pocit je uzavřený cyklus, se začátkem, prostředkem a koncem. Má tendenci se dokončit. Když ho člověk potlačí někde uprostřed cyklu, změní to energetický stav těla. Např. když se vstoupí do místnosti, kde je někdo strašně naštvaný, vycítíme to. Tělo ví, že musí dokončit cyklus. Bude si přitahovat události a lidi, které potřebuje k dokončení události. Ti, kteří neuzavřeli cyklus hněvu, budou přitahovat lidi, kteří ho hněvají. Ten, který neuzavřel cyklus ponížení, bude přitahovat ty, kdo ho ponižují. Je třeba se naučit uvolnit to. Když se člověk naučí uvolňovat, nebude přitahovat už ty události z vnějšku.

Stejně tak jak to nyní vysvětluje, tak to sděluje pacientovi a žádá to od něj. Mohou si vzít lék, ale pak musí umět pocit rozpustit. To není problém, ale pocit. Vina, smutek, ponížení, ostuda.

Když uvolníme náboj, který jsme drželi, získáme energii, kterou jsme používali na potlačení. Práce s chronickou únavou. Není třeba vědět, jaká emoce je v tom skrytá, ale prostě ten tělesný pocit uvolnit.

Jak nakládat s intenzivní fyzickou bolestí. Určit, zda je následek zranění, nemoci, je třeba léčit to, co je zatím. Někdo ale má bolesti a neví proč. Základní pocit je, že když odoláváme něčemu v těle, má to tendenci růst a posilovat. V buddhismu termín: utrpení tvého utrpení. My to zesilujeme popřením a odoláváním. Snažíme se to zatlačit a odstrčit to. Vyzývá lidi, jaký ten pocit je a kde ho cítí. Třeba rozpálená koule v hrudi. Jak je velká? asi jako grep. a jaká je textura – je to horký, pevný. Barva? nevím a kdyby to mělo barvu? jaká by byla? asi červená. Teď uvede: máte červenou, rozžhavenou kouli v hrudi. Je třeba aby byl člověk zvědavý, co to tam vlastně má. Přestanou odolávat a začnou se o to zajímat. Pokud nenastane posun, řekne jim aby to posílili. Může to být ještě rozpálenější, větší, červenější – to je vlastně

homeopatie. Používají se slova místo léků. Ale účinkuje to podobně. Začne se to měnit, rozplývat, ustupovat.

Mění se osudová cesta těch lidí? Neví.

Zjistil ve své hom. praxi že byly dvě oblasti, kde nedosahoval úspěchů jakých chtěl. Toto byla jedna – že si nedovolili procítit tyto pocity. Začali cítit tu intenzitu a pak už se nevrátili. Báli se.

Druhá oblast jsou podvědomé systémy přesvědčení – bludy podle hom.

I když podal lék, kde byl obraz bludu, tak lék neúčinkoval. častý důvod je, že není čím tyto bludy nahradit, protože se staly součástí identity a zbylo by prázdno. Blud udržuje situaci a naopak – kráčí vedle sebe. Když proběhne velká změna uvnitř, tak se změní i externí situace. Pokud změna uvnitř neproběhne, vytváříme si stále stejnou situaci.

Nevědomá přesvědčení jsou udržována potlačenými emocemi.

Když se dotkneme něčeho, co se týká hlubokého přesvědčení člověka, vznikne silná emoce. Začne se bránit, vztekat, bojovat.

Blud je záchranné kolo. Zde je důvod, proč nechceme nechat emoce odejít. Ale co jednou bylo užitečné, tak nyní přináší omezení. Možná se to předává napříč generacemi a čeká se na to, až to někdo vyřeší. Každý kousek uzdravení, který dokážeme, pomůže lidem, kteří s námi souvisí.

Jak to uděláte, když se budeme snažit najít nejhlubší blud?

- někdy lze vyvodit z chování a životní situace pacienta. čemu asi pac. věří, kde v té situaci je

existuje několik konkrétních otázek, které pomohou odhalit blud:

nyní se snaží dojít k těmto otázkám

- vzpomeňte si, co na vás mělo obrovský vliv
- zeptejte se sami sebe, k jakému závěru jste dospěli, co jsme vyvodili co se nám stalo
- co to pro tebe znamená? – interpretace toho co to znamená?

konkrétní případ z pléna: přestěhování z malé vesnice do velkého města -> uzavřel se, zůstal doma, otec vyhnal ven a teprve později pro něj dobré. když šel ven, zjistil, že má více přátel. asi si nevytvořil problém, pokud něco nezatajil.

další konkrétní: úmrtí matky – blud, že je také nemocný a že může umřít. Začal pít bylinky, léčit se... strach, šok, jakékoli. Máme tendenci neobjevit ten význam. Co to pro tebe znamená – otázka a člověk říká něco jiného. To je normální.

další: měla velmi hluboké přátelství – vztah, ale ten vztah se nemohl naplnit, protože muž byl ženatý. Opustil ji a vztah skončil. Závěr - nemůže mít vztah už nikdy takový a že tento byl ten pravý. Pocity: buší srdce, a trochu je jí do pláče. Takto je velmi blízko základnímu přesvědčení – přicházejí silné emoce. Poznává se ale i co není přesvědčení. Není tam žádný emocionální náboj. Závěr – nikdy se už nebude opakovat takový vztah. Co to pro tebe

znamená? Znamenalo by to, že život nemá smysl. (pláče) Je tam velmi hluboký význam. Jeho způsob práce je jít s tím člověkem tak hluboko, jak je schopen. Kdyby život neměl žádný smysl, co by to pro tebe znamenalo? Jdi tam a zjisti to. Věř tomu, co tě napadne, ono to přijde. „Jsem svobodná, jsem volná.“ Co to pro tebe znamená být svobodná, sleduj tu nit. Kdybys byla svobodná, co by to pro tebe znamenalo. Jdi dovnitř a dotkni se toho místa. Jaký je to pocit být volná? „je to taková lehkost a současně mi to bere dech a vůbec nevím, jestli se toho odvážím“. Sed' a nech tělo, jak se rozhodne kam až chceš jít.

Lze začít tím, co bylo úplně nejhorší, že se Vám v životě stalo. Pokud dojdeme po niti až úplně na začátek, naleznete to, co člověk celou dobu hledal, svobodu, lásku přijetí, cokoli. Je to uprostřed toho, co vypadá jako blud. Jung: „zlato je ve tmě“.

Jenom zážitkem lze zjistit, o čem ten prožitek vlastně je.

existuje ještě jedna otázka:

- co to o tobě vypovídá, co to o tobě říká

Je to pozvání pro člověka, aby šel do své hloubky a našel tam pravdu. Dokáže to jen tehdy, když tam bude důvěra a propojení.

Důležité je nepoužívat sílu.

Není to nebezpečné otevírat? Nejsme odpovědní za to jak to proběhne, ale otázka jak důvěryhodný mohu být tváří v tvář tomuto procesu. Nebezpečí je v tom, že já ztratím důvěru v ten proces jako terapeut.

...

Jak se cítíte?
máme očekávání...

předpokládáte něco...

Otázka: Vrací se proces, který zde probíhal zpět? Tendence k relapsu vždy existuje. Je nutné se zavázat tomu, že se oddáte seberozvoji a růstu. A když se tomu zavážete, tak relapsy vezmete jako součást procesu a ne jako důvod to vše vzdát. Někdy nejsme připraveni něčeho se vzdát. Možná to ještě dost nebolelo, abychom se toho vzdali. Někdy to ale už moc bolí a nelze vydržet. Je vhodné si zajít do místa problému co nejdřív. Když pochopíte, co je Váš problém, tak proč se k tomu neobrátit čelem? Tam je Vaše zlato, tam je Váš potenciál k růstu. Chce to jen odvalu se tam vydat.

Když se budeme snažit něčeho zbavovat, bude se nám to neustále vracet. Jako když se snažíme na něco nemyslet. „Nikdy nemysli na velké červené jablko.“ To, co si myslíme že je problém, je ve skutečnosti řešení – jinak: problém obsahuje řešení. Jde o transformaci ne o eliminaci.

Může člověk dosáhnout na to zlato sám – ano, ale je snazší pracovat s někým jiným. Ego nerado chodí na svůj vlastní pohřeb. Potřebuje pomocnou ruku. U dětí tuto terapii příliš nepoužívá. Tam je jednodušší dát lék.

Mnozí nejsou schopni toto přijmout.
Problém je, že je to hrozně snadné.

Brzdí nás i kolektivní přesvědčení – i v homeopatii nás brzdí to, že léčba musí být obtížná.

Pokud není přijetí od pacienta, tak do toho nejde.

Velkou část léčení tvoří samoléčba. On jen předkládá pozvánky a čeká, kdo je přijme.

Nechce odebrat něco z toho, co jako homeopaté známe, ale přidat něco dalšího. Důležité je naučit se o tom přemýšlet a nabádat poslouchat své vlastní tělo a jeho pocity.

Otázka 10M

příhoda: jeden z lidí od kterých se naučil byl psychiatr Lang. Zjistil, že většina technik nevyhovuje a zavedl radikální techniky, meditace, být přítomen a naslouchat.

Mladá žena, studentka s periodickou katatonii. Náhle, bez důvodu usnula. Zůstala v té pozici několik hodin, pak si to uvědomila, probudila se. Neměla žádný zdravotní důvod. Lang nenašel také žádný důvod, tak s ní jen seděl. Když odešla z ordinace, pak mu řekla že byla její mysl prázdná. Domů kolem novin, jeden inzerát ji upoutal a tam se říkalo, že hledají modelku do studia. A tam jí došlo, že to může dělat. Tak to začala dělat po 3 měsíce. Po třech měsících se poprvé začala cítit nesvá, nechala toho a od té doby přestala mít ty problémy.

Byla otevřená a přijímající a přijala toto řešení. V tom okamžiku to byl její lék. Taková možnost existuje pro každého. Jedna věc, která bude katalyzátorem mého uzdravení. Nástroje máme v sobě a jen to čeká, až to probudíme.

Jak dalece používáte intuici? – neví jak mnoho. Snaží se nemít pevný názor na to, co je potřeba.

Když se zaměříme na fixní způsob řešení na krabici, která se jmenuje homeopatie, bude to strastiplná cesta

Co se naučil od Murphyho: říkal představ si že jedeš na ostrov, kde jsou všichni nemocní. Na míle od ostatního světa. Ty jim pomůžeš. Dáš dohromady MM, léky computer.. všechno vybavení sebou. Jedeš lodí, bouře, všechno se spláchne do moře. Ty přežiješ. Dojedeš. Všichni vítají homeopata. Jaký máš pocit? Kolik sebedůvěry? Jaká je důvěra ve schopnosti léčit? Budeš předstírat, že nejde nic dělat nebo se budeš o něco snažit? Jsme schopni to aktivovat bez nástrojů.

Bylinky, slova, všechno je léčivé. Součástí léčivé práce je i improvizace.

Blud: jsem odpovědný za zdraví lidí.

Bludy se zdají v určitý okamžik skutečné.

Zlom pro něj nastal, když si uvědomil, že může být vstřícný, ale nepřevzme cizí odpovědnost.

Je to blud věřit, že máte takovou moc na jiné a odpovědnost za ně.

6.7.2006

Naše náchylnosti

Jeden z nejlepších nástrojů sloužících k odebrání případů je naše tělo. Zaměřit se na pocity. Je to skvělý diagnostický instrument. Jako každý nástroj, je třeba ho naladit. Toho se nejlépe dosáhne praxí.

První součástí praxe je naučit se vnímat vlastní pocity těla a pak se naučit vnímat, co ve mně vyvolává ten druhý člověk a nebude to zaměňovat.

Kdo zažil to, že přejal pocity, druhého člověka? – to je populární blud. Z druhého člověka si můžeme odebrat jen to co je ve Vás. To k čemu tam dochází je rezonance.

Je možné přijímat informace z univerzálního pole (kolektivní nevědomí)?

Mluví ale o pocitech, které máme všichni stejné. Základní stavy prožíváme stejné, Hněv, vina, strach, ... Většina ostatních jsou pouze varianty základních pocitů. Naučit se je rozeznávat na vlastním těle stojí za to.

Raněný léčitel – výraz??? – znamená, že motivace léčit ostatní vychází z touhy vyléčit sám sebe. Obvykle je to nevědomá motivace. Co je důvodem toho, proč chceme léčit? Osobní zájem? Protože když oni se uzdraví, budeme se cítit o něco lépe. Je tu praktičtější problém. Když je nevyлéčíme, bereme si to osobně. Realita je taková, že všem nemůžeme pomoci. Možná dojdeme k názoru, že jsme zklamali, že jsme málo pracovali, nebo projektujeme mimo sebe a říkáme, že to byl těžký případ. Je důležité umět přijmout realitu praxe, že nemůžete pomoci každému a lidé budou umírat. To je realita praxe a realita života.

Stává se z nás povinný léčitel, nemůžeme to zastavit. Měl interní přesvědčení, že aby se cítil dobře záleží na to, aby vyléčil ostatní. Na základě toho sám onemocněl. Zapomínal sám na sebe.

Efektivnější jsem, když nám tolik nezáleží na výsledku – problém je léčit nejbližší.

„Nezáleží“ = netrváme na určitém konkrétním výsledku.

...

Představte si, jaký by pro Vás byl nejtěžší případ. Ten, se kterým byste nechtěli pracovat. A napište potíže, kterou by to ve Vás vyvolalo.

Arogantní chlap bez vstřícného přístupu vyžadující vyléčení s mou odpovědností za jeho uzdravení. a nespolupracujícího

- asi by to vůbec nešlo, protože bychom se zcela mýjeli
- přesouvaná odpovědnost

Vadí způsoby chování. Podaří se jít za to chování a odhadnout, jaký typ člověka to je?

- je to ten, kdo vytváří zeď kolem sebe? Vytváří si obranu?

Co to vyvolává ve mně? Jak se cítím? – pocit bezvýchodnosti, nevím co s tím.

external/internal

arogantní
výbušný
snadno se urážející
ironická arogance

jaký je to člověk – způsob jeho obrany, důvodem je nejistota
kdyby přišel, tak se člověk cítí nejistý a staví si hráz mezi ním a mnou

dotýká se nás na stejném místě, jaký je jeho problém – projektování, projekce

vše co nám vadí na druhém člověku, povede k většímu pochopení nás samotných. Princip je stejný jako princip homeopatické náklonnosti. Každý nám nevadí stejně. Jsou jen určité typy lidí, na které jsme citliví jsou našimi učiteli. Ukazují, co se týká nás, ne jich. Obtíž vnímáme jako součást druhého člověka. Když na někoho máme vliv, snažíme se změnit jeho. Rodina. Hlavní na projekci je poznat, že to co vadí na druhém člověku je to, co já mám uvnitř. Za jeho chováním je něco, co je i ve mně.

Základem projekce je, že nám vadí věci se kterými jsme se ještě nesmířili a nepřijali jsme je. Problém je v tom, že jsme to odmítli.

Je třeba jít za chování člověka a odhalit vlastnost, která toto chování způsobuje. Čili ne třeba neochota se změnit, ale strach ze změny, který je za tím. Existuje přímý vztah mezi tím, co nám vadí na jiném člověku a mým problémem. Podívat se na to, může být velmi bolestivé.

Co s tím dál?

Co to znamená. když je druhý ignorant – znamená asi i to že já jsem ignorant. Nejsi schopná cítit – to znamená že jsem mrtvá. ... pak nemám žádné radosti života. Je tam smutek.

Co vypadalo jako ignorace u druhého člověka se přímo dotýká toho co mám uvnitř a co souvisí s otázkou mé radosti ze života. (Cítit co říká tělo)

Kniha Prorok – povídej nám o smutku a o radosti. Vyvěrají ze stejné studny. Když ukážu, kde cítím radost a kde smutek, vychází to ze stejného místa. Abychom byli schopni cítit jedno, musíme být schopni přijmout i druhé. Když odstrčím jedno, ztrácím schopnost vnímat i to druhé. Pak se divíme, kam zmizela a hledáme to tam někde venku.

Když k němu někdo přijde s tím, že ztratil schopnost se rozhodovat: - co jste udělal se svým hněvem. Vztek, vášeň. Když hněv od sebe odstrčíte, uhasíte oheň a nadšení a entuziasmus zanikne.

Když přijdou charakterově různí pacienti, může být důvodem stejná jedna věc.

Jak se dá přijmout pocit mého selhání, když kvůli tomu ten druhý zemře, nebude uzdraven.
- přijmout co se stalo, stalo se

- pocit, který si v sobě nesu mohu transformovat – dovolit si to pocítit v těle – kde v těle je ten pocit selhání – třese se – je to všude, lze popsat ten fyzický pocit, dýchej, dovol si pocítit cokoli co je a zkus popsat ten pocit – svírání odsud až sem. Není to poprvé, co toto cítíš? snažila se zpracovat – je to starý pocit. Měla jsi ten pocit i předtím, než došlo k té ztrátě. Co by se stalo, kdyby sis dovolila úplně naplno to procítit – asi bych se toho zbavila – ale ty ještě nechceš – je to moje zaklínadlo – co je tvým zaklínadlem – že nesmím selhat – to je velmi těžké toto dodržet a žít podle toho – to vyžaduje strašně moc energie, žít tak, abys nikdy neselehala. Myslím, že by bylo dobré oddělit ten příběh v mysli a pocit v těle. Ten pocit v těle nic neznamená. Je to jen pocit. Když si dovolíš tohle pocítit, co se stane. Uklidním se. Dovol si být klidná. I velice silný pocit, který si neseme dlouhou dobu se rozplyne, když si dovolíme ho procítit. Tělo se vůbec nezajímá o naše pocity. Vytvoř si prostor ve svém těle, aby pocit procítilo. Když se uvolní ten fyzický pocit, těžko se v mysli uchová i ten blud.

Je důležité respektovat strachy a pocity, které máte. Ne také čekat, až vyřeším sám sebe. To bych čekal stále.

Knihy v češtině – Focusing (Eugen Gendling) popisuje zde podobný proces.

Tajemství techniky je že uvědomění se přeneso z mysli do části těla, kde to probíhá. My obvykle přenášíme pocit do mysli a my si začínáme vytvářet příběh. Řešení přenést pozornost zpět do těla a tam to nechat rozpustit.

Když člověk říká pravdu, tělo je v souladu. (kondulence - opravdovost)

neodbytnost – zoufalost
beznaděj –
cítí napětí, když o tom vypráví. zůstaň s tím pocitem

Pocit sám není problém, strach je problém.

...

Vina – oddělí tělesný pocit viny a příběh, který s tím souvisí. Pocit, který nazýváte vina není problém. Ale pokud věříte příběhu, který s tím souvisí, jste závislí. Pokud není cyklus uzavřen, budete si do života přitahovat lidi, kteří ten pocit budou vyvolávat. Nedobrovolný způsob léčby. Preferuje dobrovolný.

Když pracoval s vlastní vinou, objevil že může dělat některé věci. U jiných je vina motivací.

...

Rád by zmínil rozdíl mezi reakcí a odpovědí.

když někdo něco nevinného řekne a mě to rozčílí, to je reakce. Reakce je to, když je to mimo proporce – nepřiměřené –

reakce nemá co dělat s tím druhým člověkem. Blud je, že ten druhý způsobuje to, že se takto cítím.

Jiný způsob jak rozeznat reakci, je, že reakce je historická. Nemá to co dělat se současným okamžikem. To co druhý řekl je jen katalyzátor. Když člověk vyjádří pocity vycházející z reakce, tak obviňujeme někoho jiného nebo nevědí, co se nám stalo, byla to nevinná poznámka, následují negativní následky. Do současnosti přenášíme něco z minulosti do budoucnosti a máme tendenci opakovat stále ten samý cyklus.

Odpověď je proporcionální tomu stimulu a vy si dovolíte to cítit a tím je cyklus uzavřen.

Z minulosti si obvykle neseme cykly, které nebyly ukončeny a to je důvodem tendence na základě nějakého stimulu tento cyklus uvolnit.

Přitahování jsou lidé a situace, kteří rezonují s mým neukončeným cyklem. -> to co je pro mě nejhorší pacient, ten se určitě objeví. Když si tuto práci neodvedeme, zahltní nás obtížní pacienti. a budeme si myslet, že pacienti jsou hrozní nebo homeopatie je moc těžká.

Objektivita je obvyklý blud mezi homeopaty.

Bud' se transformuji uvnitř nebo vnější podmínky – vezmete novou práci a za chvíli máte ty pocity znovu zpět. Je vhodnější to transformovat zevnitř.

příklad: žena, která prožila několik znásilnění. V manželství nechala se sebou špatně zacházet, pak se rozvedla a odjela na NZ. Vše skončilo? – nikoli! Pak se vdala znovu, byla ohromně šťastná, ale asi jen dva měsíce. Pak si uvědomila, koho si vzala. Byl stejný jako ten první. Pak přišlo rozeznání. Až do té chvíle si myslela, že je oběť. Pak si uvědomila, že je sama původcem. I když zvenku vypadají situace jinak, zjistíte, že uvnitř se cítíte stejně.

Je velmi těžké rozpustit ten pocit, když jste uprostřed reakce. Je vhodné si pocit vyvolat a pracovat s ním. Tělo nerozeznává rozdíl mezi tím, co se děje ve skutečnosti nebo si to představujeme. Pro tělo je to stejná situace, jako kdyby nastal nějaké reálné trauma.

Pomáhající otázka: kdy v minulosti jsi se takto cítil?

Když se sleduje řeč těla, pomůže to odhalit, co je skutečná emoce.

Hněv je vždy ochrana. Nikdy to není vlastní problém. To může být třeba osamělost.

Všichni máme určité emoce, které známe. To je můj strach, můj vztek. Máme tendenci s nimi zůstat a občas se setkáme s něčím, co neznáme a bojíme se toho. Nechceme tam jít, ale chceme vědět, co tam je. Instinktivně víme, že tam leží to zlato. Když se člověk spojí s vnitřními pocity, jde očima kamsi do prostoru. Tam je to schované. Jeho oči ukazují, kde to má schované. – Prakticky...

Všechny emoce vedou k místu lásky, míru, přijetí, svobody... Každá emoce, kterou budeme sledovat až na začátek, nás zavede sem.

Krkem vycházejí pocity ven. Nevznikají tam, ale mohou se tam zaseknout.

Nejde o to, vyvíjet úsilí. Když se přestane usilovat, proběhne to. Snažit se uvolnit, znamená, že to zůstane tam, kde to je.

Homeopatie se může mnohému naučit od psychoterapie.

Já jsem smutný je blud. Já cítím smutek je blíže pravdě. To, kdo jsi, to není smutek.

Zájem na výsledku je překážka č. 1 na úspěšném provedení. Problém třeba s partnerem. Když chceme, aby se stala nějaká konkrétní věc, tak se nestane.

Lék pro něj funguje jen jako podpora. Co se léčí je sám pacient. Vše ostatní jsou jen nástroje. Včetně terapeuta.

Existují různé způsoby, jak katalyzovat ozdravný proces.

Nedává moc pozor na to, co člověk říká, ale soustředí se na tělo. Tělo je stoprocentně spolehlivé a mysl je patologický lhář. Nebere si to osobně.

Když pracuje s pac. hledá přirozené otevření, ne něco, co se stalo před 20 lety. Pokud to má vztah k tomu, co se děje v těle, bude to i nyní přítomno. Nezajímají ho příběhy, které už pac. stokrát říkali. Zaměřuje pozornost na tělo.

...

Je mu jedno, jestli pracuje s jednotlivcem nebo se skupinou. Sleduje přesně stejné věci. Co mu říká tělo, energie v místnosti. Zvýšit si uvědomování energií, emocí – v místnosti.

Když se uvolňují takové silné negativní emoce, mělo bychom se naučit tomu se bránit. – pokud posuzujete energii jako negativní, budete mít potřebu se bránit. Pokud si v mysli děláte to špatné, přisoudíte tomu to špatné a musíte se tomu bránit. Zažívání tělesných pocitů není nebezpečné. Když hovoříme o ochraně před tím, co se děje venku, máme na mysli obranu proti tomu, co se děje v nás. Když někdo ze skupiny začne mít silné pocity, snažíme se ho uklidňovat, ale on to potřebuje prožít. Ale my se v podstatě bráníme vlastním pocitům, které by se spustily, kdybychom se tomu poddali. Když odstrkujeme pocity, odstrkujeme možnost pocítit mír, svobodu, lásku.

Bojíme se cítit, ale tělo potřebuje prožívat pocity, aby zůstalo zdravé.

Je to jen práce na uvolnění emocí a nic jiného. Těch emocí/nemocí, které jsou uloženy někde v těle.

Vše, co je třeba k uzdravení, je už v nás a kolem nás.

Uvolňovat je třeba z trupu, ne z hlavy (ne rozum!). Přenést ten problém do těla, přijmout, spojit se s pocitem ve svém těle.

Dá se vytvořit i rituál, který bude představovat konec cyklu. (prakticky uvedeno: prožitý potrat – pohřeb)

Velká část léčivé síly probíhá i při tom rituálu. Pro sebeuzdravení je dobré provést nějaký rituál relevantní tomu, co chceme uzdravit.

...

další cvičení – velmi snadné.

zamyslete se nad svým životním prostorem – dům, byt, kde bydlíte a několika slovy popsat charakteristiku tohoto životního prostoru:

charakterizuje ho ... viz

- příroda, rozlehlost, domov, klid
- náročnost, stále ne u konce, omezení venkovních prostor

co byste změnili? kdyby to šlo? – větší prostota života, větší nezávislost

vzduch je element intelektu

slunce je element ohně

světlo je vědomí

voda je symbol emocí – nemá dost prostoru pro své emoční já

frustrace je druh modifikovaného hněvu. Kořeny hněvu pramení z bezmoci.

Chceme něco změnit, ale věříme, že se to nedá změnit.

...

Symbolický význam nevědomí.

v homeopatii máme řadu symptomů, které nemají konkrétní význam. – strach z pádu z výšky, sny o zvířeti. Někdy najdeme lék odpovídající představě – hadi, psi, lach, lac-c.

Když se nám tyto symboly objevují, je to symbolické. Jungovci to podrobně probádali. Symboly jsou silnější než slova, protože nesou význam v několika vrstvách. Např. dům ve snu typicky reprezentuje nás samotné. Když hovoříme o domě, hovoříme symbolicky o sobě. Způsob vyjádření je symbolický. Jednotlivé místnosti. V ložnici se stalo mnohem více vražd, než v jakékoli jiné místnosti v domě. Nebezpečné místo. Místo smrti a sexu. Pro některé lidi je to i místo trestu – posílání dětí spát...

Homeopatka ho požádala o pomoc, sama se snažila léčit, ale nešlo to. On vyzoroval její oddělení od jejích pocitů. Co cítíš? Ona vždy odpovídala: já si myslím že... Tak mi vyprávěj o prostoru, kde žiješ. V bytě, jaké to tam je, je to jako ve dvou patrech, nahoře plno světla já to tam miluju, dole je tma já tam hrozně nerada chodím. to byla přesně její situace. nahoře bylo teplo a sluníčko a ona tam byla velmi ráda, dole byla tma a strach a nechtěla tam. její prostředí bylo odrazem jejích vnitřního stavu. její práce byla snést teplo shora dolů. To znamená třeba, propustit sexualitu, smířit se, zajímavé je, že podle feng shui, když uděláte nějaké změny ve svém životním prostředí, změní se i něco vevnitř. Pokud udělá změnu uspořádání bytu, určitě to bude mít vliv na ní. Tak pracuje s lidmi, kteří nechtějí pracovat sami na sobě. Zjistíme co je špatně a uděláme změny, aby byl prostor harmonizován. Když někdo není v harmonii, znamená to, že má málo jedné věci a moc druhé. Jednoduchá diagnóza: kde je přebytek a kde je nedostatek. Také: když začneme vnitřní transformaci, často se zdá sen znamenající změnu v domě – ani ne našem. Objev dveří, místnosti, zničení domu, žijí tam cizinci. co bylo venku je uvnitř a naopak. Tyto změny odpovídají přesně tomu, co se děje v nás.

Cokoli vnitřně odmítáme, začne být nebezpečné.

Když např.mužs. energie začne být odmítána, stane se zlou. To platí obecně.

Když u snu muže bude žena odmítnutá, změní se také, kastrace, ublížení...

Je třeba si uvědomit, že se nevědomě dostáváme do situací, které se snaží vyvíjet k celistvosti. Je to to, co v daném okamžiku potřebujeme pro svůj růst.

V tarotu je karta věž do které uhořel blesk a padající osoby muž a žena z věže.

Sen o úderu blesku – silný symbol. Když do čl. uhořel blesk a ten člověk málem zemře, stane se z něj šaman. To je iniciace. Sen naznačil změnu života, vzkříšení. Je to stejné téma, jakoby blesk uhořel do budovy. Obvykle to přijde jako něco neočekávaného. Jakoby byly seslány.

Když blesk uhořel do země nebo moře, znamená to že se něco zrodí. Spojení muže a ženy uvnitř člověka, alchymie – svatá svatba. Představuje integraci dvou stránek, které byly rozděleny.

Jung jim říkal velké sny. Tento termín převzal od Afričanů. Jejich tradice byla, že vyprávěli sny každé ráno. Velký sen není jen osobní. Symboly ve velkém snu jsou archetypální. Týkají se celé rodiny, komunity, společnosti. Jde o nejhlubší aspekty lidské psychiky.

Když se se symbolem setkáte v představách, tělo pozná, zda to rezonuje.

Jung – stavba domu (věže) cesta z deprese.

Jeho ekvivalent ženy (– příběhy o uzdravení těchto případů), která potřebovala zpívat nebo jiné, která potřebovala tancovat.

Rituál odrazu symbolu, který je uvnitř nás. Tělo pozná, kdy se cyklus uzavře.

7.7.2006

Dosud jsme mluvili o nutnosti doplňování emocí a dotkli jsem se práce s nevědomými představami, hovořili o vnitřní práci na sobě, důležité pro homeopatický proces. Nepřetržitý a nekonečný proces. Nikdy nedojdete na místo, kde budete zcela uzdraveni a připraveni. Život je plný nejistot. Výzva není zbavit se úzkostí a strachů, ale zahrnout je jako součást totality. Když jdete vykonávat praxi, všechny své úzkosti a strachy si neseme sebou. Když je přijmeme, přestanou vadit. Nečekat na ukončení vlastního léčivého procesu, protože nikdy ukončen nebude.

Ocenit vývoj a sebezdokonalování jako homeopatů, tím, že se zavážeme k práci na vlastním růstu a zdokonalování. Veškerá energie nebude zaměřena na pomoc ostatním. Pomoc sobě pomáhá i druhým. Všechno léčení vede k samoléčení.

Uvědomit si důležitost důvěry v této práci. Je to jediná zbraň kterou máme tváří v tvář nejistotě a je jediná, kterou potřebujeme. Důvěře se nelze naučit ve škole. Nejvíce co můžeme doufat je, že odstraníme překážky důvěry a získáme přirozenou důvěru, kterou jsme měli jako děti. Je to přirozené a nedá se to naučit.

Dotazy: zmiňoval přístup k vině, chtěla by se zeptat na podobný přístup ke studu.

Jak pracuješ, když se objeví stud. Zajímavý emocionální stav. Obvykle zahrnuje prvek viny a trochu sebeodmítání. Je to asi tak, že jsem odpovědný za něco, co se mi stalo. To je obvyklý blud spojený se studem. Ve většině případů to není pravda, ale lež. Když je malé dítě potrestáno, dojde k závěru, že udělalo něco špatně – často to tak není. Je třeba zpracovat tento blud. Co se stalo, stalo se a ne vše si vědomě vybírám. Ostuda je emoce blokující paměť. Člověk, který se cítí zostuzen, obvykle eliminuje určitý úsek svého života. Nechce si ho pamatovat. Často, když se pracuje s uvolňováním emoce, vrátí se vzpomínky, které s tou emoci souvisí. Homeopatie se zabývá odnímáním některých věcí, tím, nechat je odejít. Je to ale jen jedna součást uzdravování. Pro řadu lidí je potřeba, aby objevili něco pozitivního, třeba abychom si přiznali, že jsou nevinní, přiznali si svou vlastní přirozenou hodnotu, že máme v srdci lásku. I to je důležitou součástí. Uzdravování. Těm, kteří mají za sebou třeba znásilnění, nestačí odejmout to zlé, ale vložit něco pozitivního. Bez toho osoba zůstane velmi zranitelná. Jak to udělat?

Nemluví zrovna o tréninku asertivity, o to mu nejde. Mluví o něčem uvnitř nás, co je přirozené, ale co je zakryto někde dole vlivem životních traumat a co je třeba uchopit a integrovat to do těla.

Pět zákl. přesvědčení pro zdravé sebehodnocení. Součástí práce je, které přesvědčení chybí a pomoci se k tomuto přesvědčení vrátit.

1. víra ve vlastní schopnosti – vědět, že jste schopni, že v sobě máme schopnosti, dovednosti, zdroje – můžete se zeptat sami sebe – všimněte si co říká tělo – výzva je přenést do vědomí a uvědomit si to, co odolává, najít co to přesně je – otázka: a kdy nejsem schopný, kdy ztrácím vědomí vlastních schopností, to napoví. Když dokážete říci sami sobě nebo jinému „jsem schopný“ cyklus je dokončen.
2. rozeznání a přiznání si vlastní hodnoty – uznat, že jako lidská bytost mám hodnotu – jen jako člověk. Nemusíte nic dělat, abyste tu hodnotu získali, není třeba se přizpůsobovat. Je to v nás – inherentní. Zeptejte se sami sebe: „vím, že mám hodnotu“. To je důležité si uvědomit, protože jsme vychováni na základě, že hodnotu

- máme, když něco dokážeme, splníme, zapadneme do určité škatulky. Opět si všimnout, co na to říká tělo.
3. vědomí toho, že mám moc – znamená schopnost ovlivnit svůj vlastní život a nastolit změny, nastavit směr svému životu a transformovat ho. Zvláště důležité pro lidi, kteří se cítí bezmocní, závislí, mající pocit, že život se mnou špatně zachází. Pak je potřeba vědomí vlastní moci. Ukažte i svou moc na vašem těle. – Máte z toho pocit moci? Celá práce je o tobě, mezi tebou a tvým já. Jaký by to byl pocit vědět, že máte moc. Když pracuje s někým, kdo si to nedokáže představit, zeptá se: „dokážeš si vzpomenout alespoň na jeden okamžik, kdy jsi v životě byl mocný, vrať se tak daleko, jak je třeba“. Žena může třeba cítit moc, když byla těhotná. Pocit, zvládnou všechno na světě. Pocit, že jsem nezranitelný, cokoli na mě život hodí, to zvládnou. Když si dokážeme na ten pocit vzpomenout a napojit se na něj, lze ho přetáhnout i do přítomnosti. (chodíme do přírody, abychom se znovu nabili – řada lidí bude mít pocit moci, když bude ve spojení s přírodou. (vyprávěna příhoda z rituálu přecházení po žhavých uhlících - Standa) - energie ohně souvisí s pocitem moci v těle. – loni pracoval s těhotnou ženou a pocit moci v ní byl velice silný. Těhotenství vzbuzovalo velkou energii a ona se jí bála. Bála se vlastní moci. Ve snu stála na hranici, někdo zapálil oheň a plameny olizovaly její tělo. Panika, utéct, nemohla. Najednou si uvědomila, že plameny jí nepálí. Transformující aspekt ohně, ne destruktivní aspekt. Měla strach, že oheň ji zničí a pak měla sílu absorbovat tu sílu. Když si dovolím se totožnit se svou silou a mocí, ublíží to druhým. Tendence je potlačovat vlastní moc, sami se potlačíme, zmenšíme.
 4. souvisí s rovností. Uznat, že jsem rovnocenný se všemi ostatními. Nejsem ani více, ani méně. To musí uznat zejména ten, kdo má tendenci stavět zájmy jiných nad svoje zájmy. Řada lidí to vnímá tak, že je třeba mít pokoru a stavět zájmy ostatních nad svoje vlastní. Někdy jde o opačný problém (plat.) Jsem důležitější, jsem nadřazený. Najít poznání, že jsme si rovni. Uvědomit si, co mě to stojí, když stavím své zájmy pod zájmy ostatních. V těle se vyvine určitý druh toxicity. Všechno investoval do svých pacientů, nic si nenechal. Pak začal pacienty nenávidět. Jako hom. představuji model pro své pacienty, mnohé se naučí z toho, co budou pozorovat u mě. Co z toho, že vyhořím kvůli ostatním? Je to pro ně zdravý model? Pokud v sobě mám takovou tendenci, je třeba pracovat s principem rovnosti. Dávat pozor na své vlastní tendence.
 5. připravte se – víte ve vašem těle, že si zasloužíte lásku? Stojíte za lásku? Právě takoví, jací jste, právě teď. To si netřeba zasloužit. Nemusím se měnit. Je to pravda. Víte o sobě, že jste láskyhodní? Víím, že jsem láskyhodný. (divná formulace: ano, ale...). V dětství se obvykle naučíme, že zážitek lásky je podmíněn. Naučí se také, že láska musí přicházet zvenčí, často ale hledáme na špatných místech. Hledáme lásku u lidí, kteří nejsou schopni nám ji dát. To jen posílí představu, že nejsme láskyhodní. Co je zdrojem lásky v mém životě? – my sami. Zážitek lásky nepřichází zvenčí. Už je ve mně. To nejlepší, co může druhý udělat je, ukázat, co už ve mně je. Je třeba si uvědomit, že spousta našich pacientů hledá lásku. To je normální. Ale je to také nebezpečné. Absence lásky je úplně základní nemocí. Zážitek lásky je univerzální lék. On nemluví o vášni, přitažlivosti, sexuální lásce, ale o bezpodmínečném přijetí nás samotných, takoví jací jsme. Skutečná láska, ne sentimentální je naplno, je bezpodmínečná. Vše co není skutečné, reálné jde pryč. Nehovoří o pocitu, ty přicházejí a odcházejí, jsou přechodné. Láska je to, co zůstává, když všechny pocity odejdou. Je to esence toho kdo jste. Víte ve vašem těle, že vaší hlubokou esencí je láska. Když se bráníme pocitům, tak to, čemu se ve skutečnosti bráníme, je zážitek lásky. Každý pocit zavede k zážitku lásky - hněv, strach, velká ostuda.

Když se do něj zamiloval pacient/ka, přijal to jako riziko povolání – je také učitel. Je důležité, aby si uvědomoval, čeho uvnitř mě se dotýká. Problém je, jak já reaguji. Má problém s tím, že bude sveden – někdy se to stává.

Je dobré mít kolegy homeopaty, se kterými lze o tomto hovořit. Někdo jiný vidí lépe to, co sami nevidíme. Když si toho nevšimnu já, snad si všimne kolega.

Pacientka mu sdělila, že se do něj zamilovala a viděla, že bez zahrnutí do konzultace to dále nepůjde. Stalo se to součástí léčivého vzorce. Jeho to utvrdilo, že pokud máte dostatek důvěry a respektu, není to třeba schovávat. Přenést do vědomí a zpracovat. Toto provází povolání homeopata.

Cítit se přijat, je blízký pocit milovat a je chyba si to interpretovat, jako druh romantické lásky.

Má rád všechny své pacienty, ale není do nich zamilovaný.

My vytváříme prostor, kde je možné zažít lásku, ale tato láska nepochází od mně. To, čemu se říká romantická láska, je forma projekce. My si představujeme co druhý myslí, cítí, co to znamená.

Důležité je si uvědomit, že to, co nám odráží ostatní, máme my sami v sobě!

...

Jeho doporučení ke zvážení uvedených pěti aspektů je, všimnout si, který v nás vzbuzuje nejsilnější emocionální odezvu. 1. – nejsem si jist – ano, ale... 2. – no jasně, to není problém – to je obvykle ta věc, kde je největší problém. Pozorněji sleduje, co říká tělo. Bylo by asi zajímavé si to vyzkoušet sami na sobě, abychom byli schopni rozvíjet tu schopnost těla.

...

praktické cvičení:

hledá se, kde tělo není jisto.

pokud mi partner říká že ano, a tělo mi říká že ne, nová otázka – opravdu víš, že jsi...

víš o tom, že jsi schopná?

ano ale

a chceš být schopná?

ano chci být schopná – odpovídat celé

jsi schopná? ano. Jaký je to pocit, být schopná?

znovu jsi schopná?

víš, že jsi hodnotná, že máš cenu?

- chceš věřit, že jsi schopný, máš hodnotu, moc...
- víte, že je bezpečné mít moc?
- víte, že jste si rovni?
- víte, že jsi hoden lásky?
- jaký je to pocit, vědět, že jsi hoden lásky... a schopný a hodnotný...
- kdybyste opravdu věděli, že toto všechno je pravda, kdo byste byli tělo vždy odhalí pravdu.

Když slyší, že nalézt správný lék vůbec není důležité, má pocit, že seminář byl úspěšný.